

בשבילה. אלא ראשי - שנים, בכל
חדש וחדש, והם יעקב ויוסף
שמתחדשים על הלבנה, ועל זה רצו
לחדש אותה.

פרים בני בקר שנים - אלו הם
שאמרה הלבנה איך ישתמשו בה
כאחד, והמעיטה עצמה תחתייהם.
ואיל אחד - זה אילו של יצחק. וכי
אברהם להיכן הלך? אלא משום
שהתעורר שם עשו, נאסף אברהם,
שלא יראה אותו. ומי הוא? שעיר
של ראש חדש. (שתי נסחאות) ומשום
שמזמן להתעורר שם עשו, שהוא
שעיר - נאסף אברהם ולא נמצא
שם. יצחק נמצא שם, שהאכה
שלו אצלו כנין על שמריו. יעקב
נמצא שם לשבר פניו. יוסף הוא
השור (שטן) שלו אצל רחל.

רעיא מהימנא

אמר הרועה הנאמן, ודאי בני שנה
נקראים על שם החמה (מלכות), האם
הקדושה, שנאמר בה פני משה כפני
חמה. (הלבנה שנקראת שנה, שיש בה שני ימים
בחשבון) שנה יש בה שס"ה ימים,
כחשבון שס"ה מצוות לא תעשה,
ולכן היא לשמאל. אפא עליונה -
הלבנה בימין. אסורה הבת לאב,
שהוא לימין, חסד. והיא כלולה
מרמ"ח מצוות. נמצאת ו' עם אפא
לשמאל. הבת עם האב לימין
החסד. (והיא כלולה מרמ"ח מצוות. נמצאת ו'
עם אפא, והבת עם האב לימין). וסוד הדבר
- (משלי ג) בחכמה יסד ארץ. חכמה
- אפא. ארץ - בת. כונן שמים -
שהוא בן, עם אפא, שהיא תבונה.
וזהו צרוף יהו"ו, היות באמצע.
ועוד, ושעיר עזים אחד - שני
שעירים הם, שנאמר עליהם (ויקרא
טז) ולקח את שני השעירים וגו' גורל
אחד לה' וגורל אחד לעזאזל. שעיר
לה', בגלל מעוט הלבנה, והוא
שעיר אחד ליהו"ה לחטאת. אחד

יעקב ויוסף, דמתחדתי על סיהרא. ועל דא
בעו לחדתא לה.

פרים בני בקר שנים, אלין אינון דאמרה
סיהרא, דהיך ישתמשון בה כחדא,
ואזעירת גרמה תחותייהו. ואיל אחד, דא
איל דיצחק. וכי אברהם לאן אזיל. אלא
בגין דאתער תמן עשו, אתפניש אברהם,
דלא יחמי ליה, ומאן איהו שעיר דראש
חדש. (תרי נוסחי) ובגין דזמין לאתערא תמן
עשו דאיהו שעיר אתפניש אברהם, ולא
אשתכח תמן, יצחק, אשתכח תמן, דרחימו
דיליה לגביה, כחמרא על דורדייה. יעקב
אשתכח תמן, לתברא אנפוי. יוסף דאיהו
שור (ס"א שטן) דיליה, לגבי רחל.

רעיא מהימנא

אמר רעיא מהימנא, ודאי בני שנה אתקריאו על שם
חמה, (נ"א מלכות) אימא קדישא, דאתמר בה פני
משה כפני חמה. (ס"א סיהרא דאקרי שנה דאית בה שני יומין,
כחשבון) שנה אית בה שס"ה יומין, כחושבון שס"ה לא
תעשה. ואיהו על דא לשמאלא. אימא עלאה, סיהרא
בימינא. אסורה ברפא לאבא דאיהו לימינא חסד.
ואיהו כלילא מרמ"ח פקודין. אשתכח ו' עם אימא
לשמאלא. ברפא עם אבא לימינא דחסד. (ואיהו כלילא
מרמ"ח פקודין. אשתכח ו' עם אימא, ברפא עם אבא לימינא) ורזא
דמלה, (משלי ג) בחכמה יסד ארץ. חכמה אבא. ארץ
ברפא. כונן שמים דאיהו ברא, עם אימא דאיהו
תבונה, והאי איהו יהו"ו, היות באמצע.

ועוד ושעיר עזים אחד, תרין שעירין אינון, דאתמר
עלייהו (ויקרא טז) ולקח את שני השעירים וגו'
גורל אחד ליי וגורל אחד לעזאזל. שעיר ליי, בגין
מיעוט סיהרא, ואיהו שעיר אחד ליהו"ה לחטאת.
אחד: מסטרא דיחודא. אבל שעיר דעזאזל, לא כתיב